

קולנוע

מסיבות פוליטיות. והנהלת פסטיבל קאן, למשל, סירבה לשתף אותו בפסטיבל, כדי לא להסתכסך עם ספרד הפשיסטית של פרנז'קו. אבל בכל הארצות בהן הוצג הסרט, הוא זכה להצלחה עצומה. והעיתון החשוב ביותר של צרפת כתב עליו: "זה סרט נפלא, מרטיח, אולי הטוב ביותר מכל סרטיו של אלן רנה".

ש.ו. כהנא, מנכ"ל משרד התיירות, היש שבהשפעתו נקצצו שני הקטעים הראשונים לא קרא מה אומרים בעולם על הסרט. "זה סרט כמו כל הסרטים על בלי שים ומפייכות", הוא מסביר, "לא באופן מיוחד חיובי, ולא באופן מיוחד שלילי". ישראל היא המדינה היחידה בעולם כולו, שקצצה מהסרט קטעים מטעמי מוסר. בצרפת הסרט הותר גם למטה מגיל 18. כהנא מבטל הכל בנימוק הפשוט: "אני לא מניח שזה נכון. ישראל היא ארץ ליברלית. והיא ליברלית גם לגבי פילמים".

אם הצנזור יתקש על שתי התמונות הללו ("אנחנו לא נוותר", מודיע כהנא) יותר אלן רנה על הקרנת הסרט בארץ.

(המשך מעמוד 23)

שיוצר צל על הפנים שלו, והבמאי חושב כל הזמן על אורך הסצנה. "ואתם חושבים שבמצב כזה, יכול הגבר להתרכז ביופיו של הנערה, הנמצאת בזרועותיו?"

האשה הגורלת

אחרי כל השמועות ששומעים כל הזמן על מעשיה הנוראים של ז'ולייט גרקו, רוצים סוף-סוף לדעת מי היא בעצם, ומדוע היא נחשבת לאחת הנשים הכי פחות מוסריות בעולם. ולמה היו עליה, משום מה, דעות כאלה, גם כשהופיעה בישראל.

"אני לא קדושה". היא מציגה את עצמה. "יש לי בת, והיא לא יצאה לי מתוך האוזן. אבל אני גם לא בלתי-מוסרית. אני מרגישה את עצמי כאשה, בדיוק כמו כל האחרות. אני לא מפלצת, ואני לא יותר פאטאלית מהשוערת שלי, או מהעוזרת שלי. למרות כל מה שאומרים עלי, אני לא זוללת גברים. הנה, למשל, סירבתי להופיע ערומה על הקולנוע, או בצילומים,

תמונה מהקטע המצונזר: אינגריד טולין ואיב מונטן

ג'רוי סקטואל?

"אני לא אהיה מוכן לקצץ שום סצנה". הוא אומר, כשהגיע לישראל בטיסה מיוחדת, אך ורק על מנת להילחם בצנזורה, "לא סצנה פוליטית ולא סצנה ארוטית". כהנא תיכף מבין למה אוסר רנה לפגוע בשלמות שבסרטיו. "הוא עושה את זה בשביל פרסומת צדדית, כדי לעורר סקרנות". הסביר כהנא בדיעבד, את תגובות הבמאי, שמוכן לחתור על הקרנת סרטו, ובלבד שלא יקוצץ.

"סיפור האהבה של דייגו", המשיך אלן רנה את דבריו, בישראל, "וסיפור המלחמה הפוליטית שלו, הם סיפור אחד. זהו סרט על אהבה ומלחמה, זהו סרט על החיים, ואם אני אוציא ממנו שתי סצנות ארוטיות, זה יהיה כאילו הוצאתי ממנו שתי תמיכות חיים". זה משהו אחר. בעצם, מר כהנא לא זוכר בדיוק על מה הסרט, והוא שאל: "רגע, על מה זה היה הסרט הזה? אתה עלתה ספרדי הזה. כן, אני זוכר", ואחרי זה הוא הסביר: "שתי הסצנות הללו לא מתקשרות עם הטקסט, פסלנו אותן מטעמי צניעות: כי הן לא קשורות לעניין, ואין בהן צורך הכרחי".

למי שסבור שהוא לא יודע על מה מדובר, מפרט כהנא: "דברים של ריגול וצניעות אנחנו פוסלים בדרך כלל".

מדוע, אם כן, לא פסלו, למשל, את סצנת העירום בפורטונה, סצנה שלא היתה יותר צנועה, או פחות מגרה? או קשורה פחות לענייני ריגול, מאשר הסצנות ב"המלחמה נגמרה?"

"עירום אמנותי", משיב כהנא, "זה משהו אחר. לאמנות יש גישה אחרת, ולסתם גירויים סקסואליים יש גישה אחרת".

והאדם הזה, שקורא לסרטים של גולן אמנית, ולסרטים של רנה גירוי סקסואלי, יושב במועצה לביקורת סרטים, ומחליט איזה סרטים יראה הקהל הישראלי, ואיזה סרטים הוא לא יראה. מה הפלא, אם כן, שהקהל הישראלי רואה את הסרטים אותם הוא רואה?

בעוד שכל כך הרבה נשים צעירות עושות את זה, ללא כל חשש. מדוע? פשוט מאוד: אני לא מוכרת את עצמי. אני נותנת את עצמי. כשמתחשק לי".

ישראל

מין ואמנות

הצנזור הישראלי מצליח טוב ושוב ל"עורר התפעלות בחריצותו ובשיטת העבודה המיוחדת שלו. שנה שלמה השתוללו בארץ סרטים אמריקאים זולים, מלאים מין ואלימות, השחיתו את הנוער, ועוררו גועל, בכל אדם ברמה מוצעת.

במשך כל השנה הזאת היה הצנזור הישראלי שקוע בתרומה עמוקה. והנה הגיעה ארצה יצירה אמנותית, של במאי גדול, ששמו מודגש בכל ספרי אמנות הקולנוע. הצנזור התעורר מתרומתו והתחיל לגנוז. גם לגבי פילמים. יתכן וזה לא היה מרגיז במיוחד, אילו היתה הארץ מבורכת בסרטים אמנותיים. אבל בהתחשב בעובדה שבמשך שנה שלמה, מלבד שני סרטים, לא זכה הקהל הישראלי לראות אלא זבל ו"לכלוך, וכמה סרטים ברמה בינונית, אין דבר שיכול להרגיז יותר את חובבי הקולנוע הישראלי מאשר המספרים של הצנזור. הסצנות שזכו לחשומת לבן של המספרים הללו הן שתי סצנות ארוטיות, עדיפות. בסרט, המלחמה נגמרה, סרטו האנטי-מלחמתי של אלן רנה, האיש שהעניק לנו את הירושימה האהובת, ולפניו, את לילה וערפל הסרט הראשון והמוזעזע ביותר ש"הופק אי פעם על נושא השואה, ושועזע את דעת הקהל העולמית בנושא שבקשר להשכיח.

המלחמה נגמרה, הוא סיפורו של לוחם רפובליקאי, הממשיך ללחום את מלחמת ספרד שלו, שלושים שנה לאחר שהסתיימה. היו כמה ארצות שפסלו את הסרט הזה,

סכין במים

A KNIFE IN THE WATER!

* סרט אמנותי גדול

* סרט מתח גדול

* סרט לא נייני הטעם

Cortebert

השעון בעל 60 הפרסים הראשונים
באובזרטוריון של NEUCHÂTEL-SUISSE

הנהלת חשבונות

החודש נפתחים קורסי ערב
המכינים לבחינות הסתדרות הפקידים

* סוג ג'
* סוג ד' — מתקדמים, כולל קורס מס הכנסה

פרטים והרשמה במשרדי פוליטכניקום
תל-אביב, רח' ברנר 17, מפנת אלנבי 55, ורח' אלנבי 128 א'